

Pavilon č. 5

Jaromír Nohavica

R: Cha cha cha ...

1. Dostal jsem papíry na hlavu, žiju v ústavu, kde se léčí rozum,
dělám si, co se mi zalíbí, mám pevné alibi, lékařskou diagnózu.
V erárním pyžamu, co sahá na kotníky,
denně pět oxazepamů a čtyři skotský stříky,
na zahradě okopávám len a nemůžu ven.
Včera jsem měl kázání v Betlémské kapli,
nadával jsem na pány, nežli mě chňapli,
zapálili hranici u mojí postele,
na naší světlici bývá často vesele,
pavilon číslo pět, pavilon číslo pět, to je můj celej svět.

R:

2. V neděli disciplína poleví, přichází návštěvy ve vší slávě,
příbuzní hledí na mě zkoumavě, zda mám máslo na hlavě anebo máslo
v hlavě.

A já v erárním pyžamu, co sahá na kotníky,
dostanu štangli salámu a tři krabičky Viki
a jsem velice spokojen, že s nima nemusím ven.
Zalezu na klozet, mušle je trůnem,
a jsem od A do Z Giordanem Brunem,
netřeba odvolat vyřčené názory,
v nejhorším sestra zavolá nějaký doktory
a dají mi meprobamat, dají mi meprobamat, dají mi meprobamat.

R:

3. Devět - to je čas velké vizity, stojím jak přibitý u pelesti,
primář nás vesele pozdraví, poptá se na zdraví a přeje hodně
šťěstí.

A já v erárním pyžamu, co sahá na kotníky,
do kávy si nalámu tři rohlíky
a z okna koukám se ven a někdy taky pleju len.
Když si chci spravit náladu, neb' je mi nevrlo,
rozložím svoji armádu u města Waterloo
a lumpa Anglána zničí má dělostřelba,
bitva je vyhrána, ať žije ostrov Elba,
ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba.

R:

4. Dostal jsem papíry na hlavu, žiju v ústavu, kde se léčí rozum,
dělám si, co se mi zalíbí, mám alibi, dementní diagnózu.